

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711213158
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8711213158.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu O. Š., nar. X.X.XXXX, bytom M. XX, proti žalovanému Š. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, E., zastúpený JUDr. Annou Kecerovou Veselou, advokátkou advokátskej kancelárie Námestie SNP 2/2, Rajec, o zaplatenie 357.203,50 Kč, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/168/2013-204, zo dňa 12.1.2016, takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a zaviazal ho nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2.108,14 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanému zaplatenia 357.203,50 Kč s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že zamestnanci spoločnosti O.-C., A..P..U.. pre žalovaného vykonali stavebné práce, ktoré následne spoločnosť vyfakturovala faktúrou č. 001 zo dňa 12.1.2009 a zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5.11.2009 bola táto jemu postúpená. Fakturované práce v žalovanej výške žalovaným uhradené neboli.

2. V skrátenej konaní súd vydal platobný rozkaz, ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že zamestnanci spoločnosti O.-C., A..P..U.. síce práce vykonávali svojším spôsobom pobytom „v krčme“, ale uvedené práce boli vykonané pre spoločnosť A. - R., A..P..U.. a nie pre neho. Žalovaný v uvedenej spoločnosti nefiguruje a poukázal na to, že pôvodný veriteľ s touto spoločnosťou nemal uzavretú žiadnu zmluvu.

3. Rozsudkom súdu zo dňa 12.5.2014 súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy. Po podanom odvolaní odvolací súd uznesením zo dňa 24.9.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že tento má v ďalšom konaní preveriť tvrdenia právneho zástupcu žalovaného o prebiehajúcom konkurznom konaní na majetok pôvodného veriteľa O.-C., A..P..U.. a tiež výmaz uvedenej spoločnosti z Obchodného registra a súčasne posúdiť, či vzhľadom na skutočnosť, že úpadca bol vymazaný z Obchodného registra a v čase prebiehajúceho konkurzného konania postúpil pohľadávku žalobcovi. Súčasne odvolací súd poukázal na nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného.

4. Po vrátení spisu súd doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca v podanom návrhu uviedol, že na základe objednávky zamestnanci spoločnosti O.-C., A..P..U.. vykonali v období roku 2008 stavebné práce na rodinnom dome v P. u O., Š. u K. a stavbe mostu č. 016 v O., pričom za uvedené práce bola žalovanému vystavená faktúra č. 001 zo dňa 12.1.2009 a s dátumom splatnosti 30.1.2009. Uvedená faktúra nebola uhradená a zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5.11.2009 pôvodný veriteľ pohľadávku vyplývajúcu z vystavenej faktúry postúpil

žalobcovi. Žalobca zotrval na tvrdeniach, že práce boli dohodnuté so žalovaným a vykonané pre neho na jeho objednávku. Žalovaný zase tvrdil, že práce boli pre spoločnosť A. - R. A..P.U., s ktorou ale nemá nič spoločné. Uviedol ďalej, že zamestnanci spoločnosti O.-C., A..P.U. navyše odvádzali nekvalitnú prácu, navštevovali pohostinské zariadenia a pre zlý pracovný výkon boli opakovane zo stavby vykázani. Poukázal na skutočnosť, že spoločnosť O.-C., A..P.U. nemala v predmete podnikania stavebné práce. K uvedenej argumentácii žalobca uviedol, že písomná zmluva medzi účastníkmi uzavretá nebola, nakoľko v čase uzavretia dohody žalovaný tvrdil, že „mení firmu“ a že sa ide o účelovú argumentáciu žalovaného s úmyslom vyhnúť sa plneniu záväzku. Poukázal tiež na skutočnosť, že v období od marca do septembra roku 2008 vykonávali taktiež práce pre žalovaného a tieto boli riadne uhradené.

5. Podľa výpisu z Obchodného vestníka č. 11/2002, súd zistil, že Krajský súd v Košiciach dňa 4.2.2002 rozhodnutím pod č.k. 1K/531/97-28 zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka O.-C., A..P.U., IČO: XX XXX XXX pre nedostatok majetku. Z oznámenia z Obchodného vestníka č. 218/2009 súd zistil, že Okresný súd Prešov v registrovom konaní rozhodol o zrušení spoločnosti O.-C., A..P.U., pričom dôvodom bolo rozhodnutie konkurzného súdu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku. Právnym dôvodom výmazu bol ex-offo výmaz spoločnosti z Obchodného registra, a to k 7.11.2009. V ďalších dôvodoch súd prvého stupňa poukázal na zásady poctivého obchodného styku, citoval ďalej ustanovenie § 3 OZ, ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka, ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 5.11.2009, bolo v rozpore s dobrými mravmi. Došlo k tomu 4 roky po tom, ako spoločnosť O.-C., A..P.U. bola zrušená rozhodnutím konkurzného súdu a dva dni pred výmazom spoločnosti z Obchodného registra. Vykonávanie právnych úkonov v mene spoločnosti O.-C., A..P.U. po jej zrušení v prípade, kedy podľa zákona sa nevyžadovala likvidácia spoločnosti, je v rozpore so zákonom a v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že konanie právneho predchodcu žalobcu bolo v rozpore s dobrými mravmi a uvedený úkon treba považovať za neplatný. S prihliadnutím na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok je tak zrejme, že žalobca, ktorý v konaní uplatňuje svoj nárok nezískal v dôsledku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a nie je preto v konaní aktívne legitimovaný. Uzavrel zmluvu s neexistujúcim právnym subjektom a v tom prípade konanie trpí vadou, v dôsledku ktorého návrhu žalobcu vyhovieť. Súčasne súd poukázal na skutočnosť, že žalobca uplatňuje v konaní nárok za práce, ktoré mali vykonať pracovníci spoločnosti O.-C., A..P.U. v období od marca 2008 až októbra 2008 v Českej republike, pričom uvedená spoločnosť bola od roku 1997 úpadcom v konkurznom konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 1K/531/97 a bola zrušená k 25.2.2002. Pokiaľ teda vykonávala akúkoľvek činnosť v roku 2008, tak takúto činnosť žalobca v konaní nepreukázal. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že v konaní došlo k vadám, keďže sa nemohol vyjadriť na pojednávaní 12.1.2016, a to preto, lebo sa síce nachádzal v budove súdu, ale pri prebiehajúcej rekonštrukcii budovy sa on, aj žalovaný nachádzali na inom poschodí a po tomto zistení túto skutočnosť oznámil pridelenému sudcovi, avšak tento už vo veci rozhodol. Konanie má aj inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže zistením polície bolo preukázané, že žalovaný sa na konaní súdu dopustil trestného činu krivej výpovede a falšovania úradnej listiny. Podobne postupovala aj právna zástupkyňa žalovaného, ktorá v odvolaní použila sfaľovanú faktúru, a tak zavádzala súd, čo mohlo viesť k nesprávnemu rozhodnutiu. Podľa žalovaného súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, taktiež doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Podľa žalovaného rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalovaný vo vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Podľa neho podané odvolanie nemá zákonom stanovené náležitosti. Pokiaľ žalobca namieta to, že sa k veci nemohol vyjadriť na pojednávaní 12.1.2016, pretože sa v danom čase nachádzal v budove súdu, ale na inom poschodí ako sa nachádzala pojednávacia miestnosť, žalovaný túto okolnosť nepovažuje za vadu konania, pretože ide o chybu na strane žalobcu, ktorý v prípade nevedomosti, alebo nedostatočných orientačných schopností mal možnosť zistiť, kde sa nachádza pojednávacia miestnosť označená na predvolaní, a to dopytom u justičnej stráže, ktorá by ho k pojednávacej miestnosti doviedla. Prvostupňový súd žalobcu aj žalovaného upovedomil o termíne pojednávania riadne a v dostatočnom časovom predstihu, obaja mali zachovanú lehotu na prípravu pojednávania. Podstatné pre rozhodnutie veci samej boli zistenia a dôkazy vykonané

prvostupňovým súdom pri opätovnom prejednaní veci, kedy konajúci súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, v dôsledku čoho jeho návrh v plnom rozsahu zamietol. Ostatné tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní žalovaný považoval pre rozhodnutie vo veci samej za právne irelevantné a žalobcom nepreukázané. Žalovaný mal zato, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom a procesnými predpismi, v žiadnom prípade nezneškodnil žalobcov, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a to v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu bolo podané 24.3.2016. So zreteľom na túto skutočnosť odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa právnej úpravy účinnej v čase kedy bolo podané. So zreteľom na princíp legitímneho očakávania a princíp právnej istoty bolo treba aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

9. Na základe týchto dôvodov odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/156/2014-157 mal vykonať dokazovanie v tom smere, s kým žalobca uzatvoril zmluvu o dielo, resp. jeho právny predchodca, čo bolo predmetom zmluvy o dielo a či došlo k vykonaniu dohodnutého predmetu diela. Ďalej mal zistiť aj to, či je pohľadávka žalobcu splatná, avšak po vrátení veci bolo uskutočnené pojednávanie dňa 12.1.2016, na ktorom toto dokazovanie vykonané nebolo a v jeho priebehu sa k veci vyjadrila právna zástupkyňa žalovaného, čo však nie je dôkazným prostriedkom v zmysle § 125 O.s.p.. Súd teda v dôvodoch napadnutého rozsudku poukazuje na skutočnosti, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, a preto odvolací súd musel v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. prihliadnuť na túto vadu, pretože mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že jeho úlohou je vykonať to dokazovanie ako vyplynulo z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/156/2014-157 zo dňa 24.9.2015. Prípadne aj to dokazovanie, na ktoré poukazuje v napadnutom rozhodnutí a na základe tohto potom znova vo veci rozhodnúť.

12. V zmysle § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

13. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).